

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Дипломирао на групи за српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Универзитету у Београду („Поезија Владана Деснице”), где је завршио мастер („Проза Стевана Раичковића”) и докторске студије („Књижевно дјело Борислава Михајловића Михиза”). Бави се савременом српском књижевношћу и теоријом књижевности. Објављене студије: *Борислав Михајловић Михиз – критичар и писац*, 2021; *Non omnis moriar – о њоезији и смрти у ојусу Владана Деснице*, 2022.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Убеник свакодневице*, 2021.

БЕН ГОЛОСОВКЕР, види: Гојко Челебић.

МИЛУТИН ДАНОЈЛИЋ (alias Милутин Лујо Данојлић, Лујо Зимски и Лујо Данојлић), рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Завршио је Филолошки факултет у Београду, група српскохрватски језик и југословенске књижевности. Радио је као професор у основним и средњим школама Србије и Републике Српске и као директор школа. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреј*, 1972; *Ћујрија преко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни њси*, 1988; *Два сонейна венца*, 1993; *Пламчак на свећи* 1996; *Три њоеме*, 1999; *Бледе брезе*, старе и нове песме, 1999; *Од беле њене*, 2003; *Да за Ану*, 2007; *Са шљунка ѡрејисано*, 2009; *Замрле искре*, 2011; *Пољед уназад*, 2022. Књиге прича: *Ковчеј ѡ мери*, 1983; *Ојасно ѡујовање*, 2000. Роман: *Самоуки ѡубавници из Коларчеве улице*, 2003. Приредио је више антологија српске народне књижевности и уметничке поезије и прозе. Живи и пише у Београду.

ПАВЛЕ З. ЗЕЉИЋ, рођен 2000. у Лозници. Студент је на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитету у Новом Саду. Пише поезију и прозу на српском и на енглеском језику,

а бави се и превођењем поезије и прозе са енглеског и на енглески језик. Књига песама: *Икар и Месија*, 2019.

ДУШАН ИВАНИЋ, рођен 1946. у Грубачевом Пољу код Грачаца, Хрватска. Књижевни историчар, есејист, бави се епохом српског реализма и романтизма. Објављене књиге: *Српска њријовјейка између романтике и реализма*, 1976; *Забавно-њоучна њериодика „Јавор” и „Сѣражилово”*, 1987; *Модели књижевној љовора*, 1990; *Српски реализам*, 1996; *Књижевност Српске Крајине*, 1998; *Основи љексљолођије*, 2001; *Свијет и љрича*, 2002; *„Сѣармали” Јована Јовановића Змаја* (студија и избор текстова), 2005; *Ка љоељици српској реализма*, 2007; *Ољеди о Сѣерији*, 2007; *Књижевна љериодика српској реализма*, 2008; *Врела у врлељи – о књижевној баљљини Срба у Хрвајској*, 2009; *Ка љенези српске љоезије – љрељеди и сљудљије*, 2011; *У маљици љриче – о дјелу Јована Радуловића*, 2013; *Заљљио чљљаљи Досљљеја? – Досљљеј Обрадовић и српска кулљура*, 2015; *Дољађај и љрича – српска мемоарско-ауљљљиољрафска љроза*, 2015. Приредио више књига српских писаца (Сима Милутиновић Сарајлија, Ђура Јакшић, Ђорђе Марковић Кодер, Милош Црњански, Бранко Радичевић, Лаза Костић, Симо Матавуљ, Милован Видаковић, Доситеј Обрадовић, Вук Стефановић Караљић...) и антологија.

ИТАЛИЈАНСКИ ПЕСНИЦИ:

МАРТА МАРИЈА КАМПОРЕАЛЕ, песникиња и есејиста. Председник је удружења за промољију културе *L’Ora blu* (*Плавейљни час*) и удружења за културу и издаваштво EDIRESPA. Године 2018. је издала збирку поезије *L’Ora blu* (*Плавейљни час*) која је следеће године била победник престижне књижевне награде *Premio L’Iguana – Anna Maria Ortese* (*Наљрага Игуана – Ана Марија Орљесе*) коју додељује напуљски Институт за изучавање филозофије. Њени стихови су уврштени у бројне антологије поезије. Аутор је предговора и лектор књиге песама на италијанском језику Радомана Кањевца *Come una mano lungo il collo del contrabbasso* (*Као руком низ враљи конљрабаса*), Oltre il mare, 2022. Исте године је објавила есеј *La mia e L’altra Molfetta* (*Моја и она друља Молфеља*), EDIRESPA 2022. Од 2018. је више пута представљала покрајину Пуља на Међународном фестивалу литературе *Alchimie e linguaggi di donne* (*Алхемије и језици жене*) у Нарнију. Уредник је часописа за културу и актуелности *L’altra Molfetta* (*Друља Молфеља*) и двојезичног часописа *Zajedno – Insieme* издавача Oltre il mare.

ВИТО ДАВОЛИ, песник, новинар, књижевни критичар и преводилац, дипломирао је класичну књижевност. Уредник је бројних часописа, међу којима и престижни књижевни часопис *La Vallisa* (*Ла Вализа*) и

млади часопис покренут 2021. *Pubblicazioni Letterariae* (Литерарне публикације). Са енглеског и шпанског превео је бројне песничке збирке и есеје савремених песника. Приредио је многе антологије и збирке поезије, између осталих, са Бепеом Костом, недавно и једну вишејезичну антологију аутора из целог света под насловом *Inediti Rari e Diversi* (Различити необјављени раритетни). Његовој првој збирци поезије *Contraddizioni* (Контрадикције) из 2001, издање Leucò, уследила је 2022. књига *Carne e sangue* (Месо и крв), издавач Tabula Fati, која је већ исте године доживела друго издање. Добитник је више међународних књижевних награда међу којима 2021. награда на Међународном фестивалу Пушовања стихова (*Premio Internazionale Viaggi di Versi*) коју додељује часопис *Poeti e Poesia* (Песници и поезија) и специјална награда Хавеза Хајдара, Нобеловца за књижевност 2017. и преводиоца на италијански дела Назима Хикмета, на Међународном фестивалу поезије *La Panchina dei Versi* (Клуња за стихове). Уређује блог: <https://vitodavoli.blogspot.com/>

ЂАНИ АНТОНИО ПАЛУМБО је песник, књижевни критичар, есејиста, новинар, научни радник и професор на катедри за италијанску књижевност Универзитета у Фођи. Уметнички је директор манифестације *Notte bianca della Poesia* (Беле ноћи поезије) и уредник бројних угледних књижевних часописа. Објавио је 2004. године књигу песама *Non alla luna, non al vento di marzo* (Не месецу, не ветру у марту), издање Schena. Његове најновије књиге су *Rime di Isabella Morra* (Стихови Изабеле Мора), из 2019, издавач Stilo, а из 2020. је за издавача Scatole Parlanti написао роман *Per Luigi non odio né amore* (За Луиђија ниш мржња ниш љубав). Исте године, његова драма *Le ombre* (Сенке) објављена је у броју 115 часописа *La Vallisa*. Под псеудонимом *Giano bifronte critico* (Ђано двочини критичар) уређује блог: <https://gianobifrontecritico.wordpress.com/>

ЂИРМА МАНЧИНИ је песникиња рођена у Молфети чији стихови су уврштени у бројне књижевне антологије и награђени како у покрајини Пуља, тако и широм Италије. Међу њима се истичу: *Premio Naz. Città di Castelbuono 2^a ed* (Награда Града Кастелбуоно), *Premio Letterario Daunia & Sannio* (Књижевна награда Дауниа и Санио), *Premio Letterario Rocca Gloriosa 8^a ed*. (Књижевна награда награда Рока Глориоса) и многе друге. Међу многим антологијама са њеним поезијама, посебно је значајна *Declinazioni di un colore* (Деклинације боје), приређивач Марија Тереза Гало (SECON edizioni).

БЕНИТО Д'АЊАНО (S. Vito dei Normanni, 1936) је просветни радник у пензији. Од 2004. до 2022. објавио је 11 књига поезије. Добитник је бројних значајних награда и признања и победник је многих националних и међународних књижевних фестивала. Песме су му објављене у бројним песничким антологијама. Члан је престижног књижевног круга *Senacolo Poetico Culturale „G. Pascoli”* (Центар за културу и поезију „Г. Пасколи”). (Приредила Мила Михајловић)

ДРАГИША КАЛЕЗИЋ, рођен 1938. у Бријестову код Даниловграда, Црна Гора. Пише приповетке, романи и есеје. Есеји и записи: *Еденски врт лажи*, 1973; *Својства моћи*, 2004; *С краја ка почетку*, 2013. Књиге приповедака: *Толстој и њуџиер*, 1996; *Људи, сенке*, 2005; *Градитељ*, 2008; *Спојала*, 2012; *Инцидент*, 2015; *Приповејке*, 2017; *Архивар*, 2018. Романи: *Још сам овде*, 1990; *Пролазни дот*, 1997; *Интимална историја*, 1999; *Безганица*, 2004; *Адреса беше моја*, 2007; *Гробар, феофан и још јококо*, 2009; *Још сам овде*, књ. 2, 2009; *Дан и нешто од ноћи – руска њовес*, 2010; *Јама без дна*, 2012; *Галерија Кирка*, 2019.

БОШКО ЛОМОВИЋ, рођен 1944. у Брезни код Горњег Милановца, под Сувором. По дипломи је професор српскохрватског језика и књижевности југословенских народа; најдуже је радио у новинарству (новине, радио, телевизија). Објавио 28 књига песама и приповедака за децу и одрасле, девет романа за децу и одрасле, књигу књижевних и ликовних критика и три публицистичке књиге. Његова *Књижа о Дијани Будисављевић* је доживела пет издања: два на српском (ћирилица и латиница), на енглеском, немачком и есперанто језику. Крајем 2020. године, изашла су му *Сабрана дела* у осам књига. Живи у Горњем Милановцу.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Летимација за синализам – њулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књиге песама: *Без лаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023. Приредила више књига.

МИОМИР З. МИЛИНКОВИЋ, рођен 1948. у Буковику код Прибоја. Филолошки факултет је завршио у Београду, где ће стећи и звање магистра и доктора књижевних наука. Редовни је професор књижевности и реторике на Универзитетима у Београду, Приштини и Крагујевцу. Радни век је завршио као председник Академије струковних студија Западна Србија. Живи у Београду. Био је уредник књижевног часописа *Међај*. Бави се научним радом, а пише и белетристику за децу и одрасле. Објавио је четрдесет пет књига (од тога 20 из белетристике) и више од двеста педесет књижевнокритичких и научних радова. Дела су му преводена на стране језике. Добитник је домаћих и страних књижевних награда. Члан је УКС, председник Књижевног друштва „Сунчани Брег” у Београду и главни и одговорни уредник часописа *Годишњак* при Институту за дечју књижевност у Београду.

МИЛОШ МИХАИЛОВИЋ, рођен 1998. у Београду. Дипломирао српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду 2021. го-

дине као студент генерације. Године 2022. одбранио мастерски рад на истом факултету, да би након тога уписао докторске академске студије. Романи: *Зеон*, 2013; *Ереја*, 2015; *Младунче*, 2022. Објавио већи број кратких прича и збирку прича *Књиџа огрза*, 2020.

МИЛА (РАДМИЛА) МИХАЈЛОВИЋ, рођена 1961. у Зрењанину. Историчар, комуниколог, уметник, новинар, преводилац. Основну школу, гимназију и музичку школу завршила у Зрењанину, а факултет у Риму, Конзерваторијум „Санта Ђегилија” – одсек соло певања. Магистрирала у Београду на Факултету музичких уметности. Докторирала на тему „Културно памћење тршћанских Срба”, Факултет за културу и медије, Универзитет „Дон Незбит”, Београд. Аутор је преко десет научних књига од којих су неке преведене на стране језике. Свечаним представљањем њене књиге *За српску војску – једна заборављена њрича* у издању италијанског Генералштаба оружаних снага, држава Италија је званично отворила обележавање 100-годишњице од почетка Првог светског рата. Добитник је Награде Града Зрењанина за 2012, Специјалне награде жирија италијанске књижевне награде „Черуљо” за 2014, признања УКС „Благодарје” за 2014, Златне значке Културно-просветне заједнице Србије за 2017. За књигу *Културно памћење тршћанских Срба* добитник је повеље „Растко Петровић” 2017. за најбоље прозно дело године. Пошта Србије је 21. јануара 2020. године објавила специјалну серију постанских марака и вредносница „Италијански морнари за српску војску у Великом рату” са фотографијама преузетим из њене истоимене књиге. На Сретење 2022. године поводом Дана Државности Србије, председник Републике Србије одликовао ју је Сребрном медаљом за заслуге.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Студенткиња је Српске књижевности и језика на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Збирка песама: *Са грује стиране њера*, 2020.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијелини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се савременим српским писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику. Објављена књига: *Књижевност и исходишта – есеји и кришке о делима српске књижевности*, 2020.

БОЈАН РАЈЕВИЋ, рођен 1988. на Цетињу, Црна Гора. Основне и магистарске студије завршио на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности Филозофског факултета у Никшићу. Док-

торанд је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на студијском програму Језик и књижевност. Пише афоризме. Објављене књиге: *Бродоградња у боци*, 2015; *Путокази за негођију*, 2019.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анђејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактомонијаже – (јорџреџи, живојојисци, јубилеји, сећања, разговори, њисма, мислио о ---)*, 2020. Објавила је и више антологија.

БЛАГОЈЕ САВИЋ, рођен 1951. у Доњој Будриги код Гњилана. Завршио студије југословенске књижевности на Филозофском факултету у Приштини. Пише поезију. Књиге песама: *Извиђење циљу*, 1975; *Говорим њо друји њуји*, 1978; *Истио млеко*, 1982; *Вече у њласићној сандали*, 1987; *Црни реј*, 1989; *Изморник*, 1994; *Причестји у њољу*, 1995; *Мезра*, 1998; *Појање четвртој дана*, 2004; *Померени свети*, 2005; *Закључај њрах* (избор), 2009; *Тераија свестји*, 2017. Приредио Сабрана дела српског писца Предрага Цветичанина у пет књига. Живи и ради у Врању.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факулета у Новом Саду.

СИМО Ц. ЋИРКОВИЋ, рођен 1951. у Руми. Новинар и лексикограф, дипломирао је журналистику и специјализовао међународну политику и дипломатску историју. Објављене књиге: *Марсејски крст краља Александра*, 1994; *Књаз Михаило Обреновић – живоји и њолишка*, 1997; *Силуете и каракџери – надимци сџарих Београђана 1830–1940*, 1999; *Бал-*

кански айенїайїи – убїїїи їреко нищана, 2004; Речник архаизама: (или речи избочајене у срїском језику), 2006; Паїрицији и їусїолови – највеће мисїерије сїарої Беоїрада, 2008; Ко је ко у Недићевој Србији 1941–1944: лексикон личносїи – слика једне забрањене еїохе, 2009; Речник урбане свакодневице, 2011; Калемеїданске сенке – їорїїреїї беоїрадскої човека, 2013; Оїањ и нада, 2014; Три боје ффрака: Тиїо, Андриї, Крлежа – уїоредна биоїрафија, 2015; Надимци сїарих Беоїрађана (1830–1940) – у їоїрази за међудневицом беоїрадскої човека, 2015; Хефесїов круї: (сїрукїуре їајних служби од Аїиса до Ранковића), 2022.

ГОЈКО ЧЕЛЕБИЋ, рођен 1958. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију, прозу, есеје и студије. Књиге песама: *Лира у чистїилишїу*, 1982; *Филм у бункеру*, 2014; *Коњица Марка Анїонија*, 2019; *Сандале*, 2021; *Поезије* (сабрана поезија), 2022. Књиге приповедака: *Оїроциїај од краља*, 1992; *Валови Аїлланїика*, 2001; *Кандигаїура*, 2002; *Залубљени їрах*, 2004; *Боемска сезона*, 2007; *Трчи у село и їробуди їтелеїрафисїу*, 2016; *Приче*, 2020; *Двосмјерна улица* (објавио као Бен Голосовкер), 2022. Романи: *Убисїво А. Г. В. и їоњење*, 1988; *Зрела Херїа*, 1990; *Псеуго – theaterroman*, 1994; *City Club*, 1995; *Yu city*, 1997; *Пауци*, 2004; *Виїецики роман о женским сузама*, 2004; *Гром*, 2004; *Близанци*, 2004; *Покоїани чуїїе*, 2006; *Мїї*, 2014; *Крух црни и бијели*, 2017; *Пециракија*, 2020. Есеји и студије: *Вјеїрењаче Евроїе – Серванїес и евроїски роман од барока до їосїмодерне*, 2011; *Досїојевски и Заїаг*, 2012; *Барок Црне Горе*, 1–3, 2015; *Књижевносїї и їисменосїї од Црнојевића до Пеїровића*, 1–2, 2016; *Црна Гора: їисмо и књиа – од їрве шїїамїарије до їага Млеїшачке Реїублице (1494–1797)*, 2016; *Наши їисци и њине ауре*, 2018; *Есеј о Рилкеу*, 2019; *Робе Езоїе*, 2020; *Писци јеврејскої Праїа*, 2021. Године 2004. су му објављена *Одабрана дјела I–X*.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро*, *Бексїво*, 2006; *Превище среће*, 2010; *Голи живоїї*, 2013; *Мржња, їријайїельсїво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Поїлед са единбурицке сїене*, 2015; *Дорис Лесинг*, *Бен, у свейу*, 2007; *Мемоари їреживеле*, 2008; *Злаїна бележница*, 2010; *Аїрис Мердок*, *Пешчани замак*, 2004; *Црни їринц*, 2005; *Флен*

О'Брајен, *На реци „Код две њилице“*, 2009; Мишел Фејбер, *Исход коже*, 2003; *Киша мора њасити*, 2004; Лиза Скотолајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умрејти*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, конфракултура*, усјон хий конзумеризма, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ